

תת"ע 1421/10/12 - מדינת ישראל נגד אברמוב רומן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1421-10-12 מדינת ישראל נ' אברמוב רומן
תיק חיצוני: 50200856552

בפני	כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אברמוב רומן

החלטה

1. בפני טענת הנאשם בתום עדויות התביעה, כי אין להשיב לאשמה, משום שהתביעה לא הביאה ראיה לכל העובדות המרכיבות את יסודות העבירה ולפיכך עותר הסנגור לזכות את הנאשם כבר בשלב זה.

2. עפ"י כתב האישום בתאריך 19.09.12 בשעה 03:18 נהג המבקש ברכב תוצרת ביואיק מ.ר.

47-200-72 בשד' הציונות ראשל"צ. באותן נסיבות נהג המבקש בהיותו שיכור בכך, שבבדיקת דגימה של אור נשוף, נמצא כי ריכוז האלכוהול שלו בליטר אחד של אור נשוף הינו 565 מק"ג, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) ותקנה 169(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

בהקראה שהתקיימה ביום 14.2.13, כפר הנאשם בשכרות, בתקינות המכשיר, בתוכן בלוני הכיול ובמיומנות המפעיל.

3. לטענת בא כוח הנאשם, כתב האישום בתיק הנדון מבוסס על מדידה באמצעות מכשיר, שתקינותו ותפעולו מותנים בשימוש במיכל כיול תקין ואמין. אולם, התביעה לא הוכיחה את תקינותו של מיכל הכיול ולא את אמינותו, ואם לא הוכחה תקינות הכיול ואמינותו, הרי שהדבר מטיל ספק בנכונות התוצאות המתקבלות במכשיר הנישוף, באמצעותו נערכה מדידתו של ריכוז האלכוהול בגופו של הנאשם.

בתיק הנדון הוגשו כראיה (ת/8 ו-ת/15) תעודות של בלון הכיול, הראשונה של בלון הכיול הנמצא בתחנת המשטרה והשני של בלון הכיול המצוי במעבדה (להלן: "תעודות הבלון") שנערכו ע"י חברה בשם: "Spantech Products Limited" (להלן: "ספנטק").

בלון הכיול, משמש כידוע להשוואה בין נתוני מכשיר הנישוף לנתוניו של בלון הכיול בעת שמתבצע כיול הנישוף.

בלון הכיול מכיל גז יבש, ששיעור האלכוהול בו הוא 350 מק"ג לליטר גז. לכל בלון מוצמדת תעודה מאת היצרן ובה נקוב שיעור האלכוהול המצוי בו בדיוק רב יותר (אך לא לגמרי ותתכן סטיה של עד 2%). ר' רע"פ 3981/11 **נעם שרביט ואח' נ' מד"י** מיום 5.7.12 מפי המשנה לנשיא כב' השופט א. ריבלין.

אולם עפ"י ת/16, חברה אחרת, בשם Scientific & Technical Gases " (להלן: "S.T.G") היא שהגישה תצהיר מטעמה לאור דרישת בי"המש העליון ברע"פ 3981/11 הנ"ל, שקבע, כי לצורך הוכחת התנאים הנדרשים בפקודת הראיות להוכחת קבילותה של הרשומה המוסדית על התביעה להגיש תצהיר מטעם היצרן (סעיף 15 לפסה"ד).

אם התעודה הוגשה ע"י ספנטק, טוען הסנגור, הרי שהתביעה היתה צריכה להגיש תצהיר ע"י נציג מטעמה של ספנטק ולא מטעמה של חברה אחרת. משלא הוגש תצהיר מטעם ספנטק, הרי שלא הוכחה המאשימה את תקינות בלון הכיול.

הסנגור מוסיף וטוען, כי בתצהיר שהוגש, מטעם S.T.G, ע"י מר כריסטופר סטריט, אין התייחסות לחברת ספנטק ולבלונים שהיא לכאורה מייצרת ולא לתעודות הבלון שהוגשו כראיה בתיק הנדון.

זאת ועוד; לתצהיר הנ"ל צרפה התביעה מכתב מיום 18.2.11 מטעם S.T.G, החתום ע"י מר כריס סטריט (הוא המצהיר דלעיל). יצוין, כי הסנגור התנגד להגשתו והוא התקבל כראיה וסומן ת/17, מבלי שיהא בכך קביעה לגבי קבילותו ומשקלו של המסמך והוריתי, כי הצדדים יהיו רשאים לטעון בעניין זה בסיכומיהם.

ע"פי המכתב הנ"ל, מאשרת S.T.G, כי בהתאם להסכם מ-6/09 בינה לבין ספנטק, היא רכשה מספנטק את הזכויות לגבי המותג "ספנטק" בישראל בלבד והיא האחראית הבלעדית על כל העניינים הטכניים והמסחריים (סעיף c) וכי היא שילמה לספנטק עמלה מסויימת תמורת רכישת שם המותג ומכירת הבלונים (סעיף e).

עפ"י סעיף f, מאז 8/09, יצרה STG את תערובת גז האתנול, שסופקו לעמוס גזית ע"י STG תחת המותג "ספנטק".

משמעות הדבר לטענת הסנגור, כי מי שהיה צריך להפיק את תעודות הבלון (ת/8 ות/15) היא חברת S.T.G ולא ספנטק.

לאור האמור לעיל, סבור ב"כ הנאשם, כי לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות על סמך בדיקת הנשיפה בינשוף.

לטענתו, גם לא ניתן להרשיעו בעבירה זו מכח בדיקת המאפיינים, כיוון שזו היתה תקינה לחלוטין, למעט ההערה, שמפי הנאשם נדף ריח אלכוהול קל וכי הנאשם לא הצמיד עקב לאגודל במבחן הליכה על קו. אולם, השוטר לא סימן באיזה צעד הנאשם לא הצמיד העקב לאגודל, על אף שיש שרטוט מיוחד לשם כך בטופס, ולפיכך אין להסתמך על הערה זו.

לפיכך הוא עותר לזיכויו של הנאשם כבר בשלב זה.

4. ב"כ המאשימה טענה, בדיון ביום 19.3.15, כי המאשימה הגישה ראיות במידה מספקת להרשעת הנאשם וביקשה להשלים טיעוניה בכתב.

בתגובה מפורטת בכתב, שהוגשה ביום 21.4.15, טען ב"כ המאשימה, בין היתר, כי טענותיו של ב"כ הנאשם כבר נטענו במסגרתם של תיקים אחרים ונדחו ע"י הערכאות השונות והפנה לפסיקת בתי המשפט בערכאות השונות בנוגע לתקינות בלוני הגז ובדיקות הכיול.

הדין:

5. כלל בסיסי, במשפט הפלילי קובע, כי באם התביעה לא הביאה ראיה לאחד מיסודות העבירה, כי אז אין טעם להמשיך בהליך המשפטי, משום שברור, שבהעדר הוכחה כלשהי לאחד מיסודות העבירה, דינו של הנאשם להיות זכאי.

מאידך גיסא, כאשר יש ראיה כלשהי לכל יסודות העבירה, שומה על בית המשפט ליתן לנאשם הזדמנות לסתור את ראיות התביעה הן מבחינה עובדתית והן מבחינת משקלה של אותה ראיה שהתביעה הביאה.

רק בתום ההליך המשפטי, בין אם הנאשם הביא ראיות להגנתו ובין אם לאו, עובר בית המשפט לשלב של בחינת מהימנות הראיות, כמותן ומשקלן של ראיות התביעה. מכאן, שכאשר יש בפני בית המשפט ראיות כלשהן על יסודות העבירה, אין מקום לטענת הנאשם, כי אין להשיב על האשמה וכי יש לזכותו כבר בשלב של סיום הבאת ראיות התביעה.

6. מהעובדות שהוכחו בפני, אני למדה, כי חברת "ספנטק", שהיא יצרנית באופן כללי של בלוני הכיול, העבירה לחברת STG את ייצור בלוני הכיול המיועדים לשיווק בישראל (ר' פסקה F בת/17).

ממסמך ת/17 משתמע, שמסירת הייצור לחברת STG ניתנה לישראל בלבד ואילו חברת ספנטק ממשיכה בייצור בלוני כיול לצרכנים אחרים, כך שבלוני הגז המצויים בישראל, הינם מתוצרת STG.

7. תעודת הבלון, שהוגשה על ידי המאשימה להוכחת תקינות הכיול (ת/15), הופקה על ידי חברת ספנטק, שמעידה על המספר הסידורי של הבלון 187994D.

8. בטופס ביקורת תקופתית של כיול הינשוף (ת/13) נרשם, כי הבדיקה נעשתה על ידי בלון מס' 187994D. דהיינו, ברור ששני מסמכים אלה, דנים באותו בלון.

9. כאמור, הבלון בו נעשה הכיול של הינשוף לפי ת/17 יוצר על ידי STG (אשר יצרה הבלונים לישראל),

ולא על ידי חברת ספנטק, החל משנת 2007, ואילו בלון הכיול הנדון, יוצר בשנת 2011, לפי ת/15, ובכל אופן, לא הוכח שהוא יוצר לפני 2007. בין כך ובין כך התצהיר הוגש ע"י חברת אחת (STG) ותעודת הבלון על ידי חברה אחרת (ספנטק).

10. כבר נפסק ע"י ביהמ"ש העליון ברע"פ 3981/11 **שרביט ואח' נ' מ"י**, מפי כב' המשנה לנשיא א. ריבלין, מיום 5/7/12, כלהלן: "בתיקים בהם תתעורר בעתיד מחלוקת דומה, מן הראוי כי התביעה תבחר להוכיח את התנאים הנדרשים בפקודה להוכחת קבילותה של הרשומה המוסדית בדרך הרגילה **בתצהיר שיוגש מטעם היצרן**" (ההדגשה שלי- ל.ש.ש.).

במקרה דנן, לא קיימה התביעה את הוראות ביהמ"ש העליון בהוכחת הרשומה המוסדית, שהוגשה שלא ע"י היצרן של אותו בלון, שעליו היא מסתמכת.

כאמור, תעודת הבלון ת/15, שהינה רשומה מוסדית, נושאת לוגו של חברת ספנטק, ונושאת חתימה, שנחזית להיות מטעם חברת ספנטק.

11. אינני מתעלמת מפסיקת ביהמ"ש המחוזי בעפ"ת 38612-02-12 **יעקב ברוך נ' מ"י** מפי כב' השופטת הבכירה נ. אהד, מיום 13/4/14, אך סבורתי, שאין זהות מוחלטת בין עסקיהן של שתי החברות, וכי השם "ספנטק" אינו רק סמל מסחרי לבלוני הגז המסופקים לישראל ע"י STG, שהרי חברת ספנטק ממשיכה לייצר ולשווק באופן נפרד מחברת STG למדינות אחרות.

אציין עוד, כי העובדות במקרה דנן אינן זהות לעובדות שבעפ"ת 31798-12-10 **רודיטי נ' מד"י**, ו-23992-01-11 **לירן בלול נ' מד"י** בפני כב' השופט רענן בן יוסף מיום 19.5.11, שבאותם מקרים התעודה ניתנה על ידי חברת STG שהיא גם היצרנית, כפי שעולה מפסה"ד (ר' סעיף 4).

12. סיכומי של דבר, אני סבורה כי התעודה ת/15, אינה יכולה לשמש כהוכחה של רשומה מוסדית מאחר שהיא אינה היצרנית, וכנובע מכך, אין בפני ביהמ"ש ראייה על תקינות הכיול.

13. נימוק נוסף לכך שהמאשימה לא עמדה בנטל הראיה הדרושה בשלב זה, הוא שהתצהיר שהוגש אינו תצהיר קונסולרי, על כן הוא אינו קביל ואינו משמש ראייה לתוכן האמור בו בהתאם לפקודת הראיות.

אמנם, במסגרת ההזדמנות שניתנה למאשימה להגיב לבקשת הסנגור לטענה שאין להשיב לאשמה, מצאה היתר לעצמה להגיש מסמכים ללא בקשה וקבלת רשות. אולם בנסיבות אלה, אינני מוכנה להתחשב בהם.

במאמר מוסגר יצוין, כי התצהיר הקונסולרי שצורף לתגובת המאשימה, נערך ע"י אותו מצהיר, במועד אחר 20/11/14 ואילו התצהיר שהוגש כראיה (ת/16) הינו מיום 25.9.12, וגם הוא לוקה באותו פגם, שהמצהיר אינו מטעם חברת ספנטק, שסיפקה את תעודת הבלון.

משלא הוכחה תקינות כולו של מכשיר הינשוף, לא ניתן להסתמך על בדיקת הנשיפה שבוצעה לנאשם באמצעותו ולהרשיעו בעבירה של נהיגה בשכרות.

14. לא ניתן גם לבסס הרשעה בנהיגה בשכרות על סמך הראיות הנוספות בפני, כגון בדיקת המאפיינים ועדויות עדי התביעה, כיוון שבדיקת המאפיינים היתה תקינה לחלוטין, למעט ריח אלכוהול קל שנדף מפיו והעובדה שהנאשם לא הצמיד עקב לאגודל, אך צלח את כל מבחני הביצוע.

הוכח, על פי ראיות התביעה, שהנאשם עמד במבחני הביצוע בבדיקת המאפיינים בהצלחה, דבר המוכיח, שגם אם שתה הנאשם משקה משכר, לא היה בשתייה זו כדי להשפיע עליו וממילא לא היה תחת השפעת אלכוהול.

משקלן של כל הראיות הללו, הוא כה נמוך, עד כי אינו יכול להוות בסיס להרשעה. לכן אין בהן כדי להדוף את הטענה של "אין להשיב לאשמה".

15. לפיכך, אני מקבלת את הטענה ומזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

הדיונים הקבועים ליום 6.5.15 ו-1.6.15 מבטלים.

המזכירות תשלח עותק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ה, 30 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.